

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2010-2011

26 JANVIER 2011

Proposition de loi modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait afin d'instaurer le dessaisissement obligatoire du tribunal de la jeunesse en cas de récidive d'infractions graves commises par un mineur de plus de 16 ans

(Déposée par M. Alain Courtois et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée au Sénat le 10 août 2007 (doc. Sénat, n° 4-143/1 - 2007/2008).

La loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait protège les mineurs commettant des infractions en se fondant sur l'espoir, souvent réalisé, que des mesures de garde, de prévention ou d'éducation permettent au jeune de se rendre compte de la gravité de ses actes et de l'amener à sortir du cercle de la délinquance.

Une soupape existe néanmoins. La loi sur la protection de la jeunesse a prévu que, en ce qui concerne un mineur de seize à dix-huit ans ayant commis un fait qualifié infraction, le tribunal de la jeunesse, peut se dessaisir s'il estime que les mesures de protection sont inadéquates.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2010-2011

26 JANUARI 2011

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, teneinde te voorzien in de verplichte onttrekking van de zaak aan de jeugdrechtbank in geval van herhaling van zware misdrijven door een minderjarige van meer dan 16 jaar

(Ingediend door de heer Alain Courtois c.s.)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 10 augustus 2007 in de Senaat werd ingediend (stuk Senaat, nr. 4-143/1 - 2007/2008).

De wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade beschermt de minderjarigen die misdrijven plegen, waarbij wordt uitgegaan van de, vaak vervulde, hoop dat de jongere zich dankzij de maatregelen van bewaring, preventie of opvoeding bewust zal worden van de ernst van zijn daden en dat ze hem ertoe zullen aanzetten uit de spiraal van de delinquentie te raken.

Er bestaat nochtans een andere uitkomst. De wet op de jeugdbescherming bepaalt dat de jeugdrechtbank, in het geval van een minderjarige tussen zestien en achttien jaar die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, de zaak uit handen kan geven als ze vindt dat de maatregelen van bescherming onaangepast zijn.

Il reste dans cet arsenal de gradation des moyens, un sérieux problème : un mineur ayant commis des faits susceptibles de peines criminelles s'il était majeur et poursuivant son parcours de délinquant grave jusqu'à dix-huit ans a-t-il toujours droit à la protection prévue par la loi sauf dessaisissement éventuel? Nous ne le pensons pas.

Lorsqu'à seize ans, on a commis des actes grave-ment répréhensibles et qu'au surplus, on « récidive » après cet âge, c'est que les mesures de protection n'ont entraîné aucun effet. Faut-il alors attendre un dessaisissement aléatoire pour que le mineur de plus de seize ans rende des comptes à la Justice? Un long parcours criminel ne peut pas conduire à la protection au-delà d'un âge où la perception de ses actes est entière.

Le dessaisissement éventuel est donc insuffisant.

La présente proposition de loi prévoit le dessaisissement d'office si le fait qualifié infraction aurait été susceptible d'entraîner une peine criminelle visée aux articles 8 à 11 du Code pénal si la personne ayant commis l'infraction était majeure et pour autant que le mineur ait commis, antérieurement une ou plusieurs infractions susceptibles d'entraîner une peine de six mois de prison ou plus.

Alain COURTOIS.
Gérard DEPREZ.
Jacques BROTCHE.

*
* *

Dat gegraduateerde geheel van middelen doet echter nog een ernstig probleem rijzen : heeft een minderjarige die feiten heeft gepleegd waarvoor, mocht het om een meerderjarige gaan, criminele straffen kunnen worden opgelegd en die tot de leeftijd van achttien jaar zware misdaden blijft plegen, nog recht op de bescherming waarin de wet voorziet, behalve eventuele onttrekking? Wij menen van niet.

Als men zestien jaar oud is, men daden heeft gepleegd waarop zware straffen staan en men bovendien na die leeftijd recidiveert, betekent dit dat de beschermingsmaatregelen niets hebben uitgehaald. Moet men dan wachten op een onzekere onttrekking opdat de minderjarige van meer dan zestien jaar rekenschap aflegt voor de rechtbank? Een lange criminele loopbaan mag niet er niet toe leiden dat iemand wordt beschermd nadat hij een leeftijd heeft bereikt waarop hij zich ten volle bewust is van zijn daden.

De eventuele onttrekking is dus ontoereikend.

Dit wetsvoorstel voorziet in de ambtshalve onttrekking zo het als misdrijf omschreven feit een in de artikelen 8 tot 11 van het Strafwetboek bedoelde criminele straf met zich zou kunnen hebben gebracht, mocht de dader meerderjarig zijn geweest, en voor zover de minderjarige voordien een of meer misdrijven heeft gepleegd waarvoor een gevangenisstraf van zes maanden of meer kan worden opgelegd.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 38 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacé par la loi du 2 février 1994 et modifié par la loi du 10 août 2005, il est inséré entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa, rédigé comme suit :

« Toutefois, le dessaisissement est prononcé d'office lorsque le fait qualifié infraction est passible d'une peine criminelle visée aux articles 8 à 11 du Code pénal lorsqu'il est commis par une personne majeure et pour autant que le mineur ait commis, antérieurement une ou plusieurs infractions susceptibles d'entraîner une peine de six mois de prison ou plus. »

10 décembre 2010.

Alain COURTOIS.
Gérard DEPREZ.
Jacques BROTCHI.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 38 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, vervangen bij de wet van 2 februari 1994 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2005, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende :

« De onttrekking wordt echter ambtshalve uitgesproken zo het als misdrijf omschreven feit een in de artikelen 8 tot 11 van het Strafwetboek bedoelde criminele straf met zich brengt indien het wordt gepleegd door een meerderjarige en voor zover de minderjarige voordien een of meer misdrijven heeft gepleegd waarvoor een gevangenisstraf van zes maanden of meer kan worden opgelegd. »

10 december 2010.